

l'àmbit de sanitat, tenim molts problemes. I tenim un altre problema, que és el dogma neoliberal, el dogma neoliberal, que diu que *hay que adelgazar la administración*, això que vostés repetixen tant. I estes són les conseqüències d'això.

¿Sap vosté les dificultats que es tenen per a proveir i posar en marxa servicis públics quan n'hi ha un mantra damunt de taxes de reposició, que no es pot cobrir el personal, que el que es vol es que es privatitzen tots els serveis, etcètera, etcètera? ¿Sap vosté com de difícil és governar quan la línia hegemònica i ideològica que partits com el seu estan imprimint, «és que tot açò són gastos que no nos podemos permitir»? (*La senyora Ventura Campos intervé sense micròfon*) Si em deixa, senyora Ventura, després anem a tindre una interpel·lació, gràcies, i em diu vosté tot el que vullga. (*Veus*)

Aleshores, és molt difícil governar quan n'hi ha un Govern d'Espanya que no deixa substituir els treballadors públics, que no deixa cobrir vacants, que no deixa cobrir jubilacions, i que damunt ens té en un sistema de finançament absolutament privat.

A partir d'ahí, efectivament, l'1 de juliol entraran 12 noves persones en Mariola, ¿val? Mariola no té 60 persones, en té 51. (*Veus*) Jo crec que hem ser rigorosos a l'hora de plantejar-ho, igual quan preguntem que quan contestem. Mariola té 51 persones a dia de hui, ¿val? Residents, m'estic referint a residents. Efectivament, la majoria d'ells grans dependents, i dintre dels grans dependents amb cures pal·liatives, amb tot el que això suposa, i són persones que estan en l'etapa final de la seua vida i que necessiten cures pal·liatives. Esta és la situació de Mariola, ¿val?

Totes les vacants estan cobertes, totes les vacants estan cobertes. És cert que ja n'hi ha hagut vacants que s'ha tardat temps en cobrir per la complexitat precisament de la baixa, però en este moment totes les vacants estan cobertes. I el 12 de juliol, gràcies al pressupost que ací s'ha aprovat en les Corts Valencianes, s'hi incorporaran 12 professionals nous.

I no només els 12 professionals nous que són: 5 professionals d'auxiliar d'infermeria; 2 professionals zeladores; 2 professionals subalternes; 1 professional fisioterapeuta; 1 professional de la psicologia; i 1 professional administratiu, que són 12 llocs nous de treballa que suposaran a partir de l'1 de juliol 156.805 euros, si el traslladem a un any sencer, 310.839 euros (*soroll de papers*) que és una ampliació d'esta plantilla necessària –òbviament vosté en això té raó–, i obres de reforma i de condicionament per import de 87.000 euros perquè també estem parlant d'un edifici dels anys cinquanta, del segle passat, que necessita condicionament permanent perquè tampoc estava pensant per al tipus de servici que s'està donant ara, que és el condicionament del servici del gabinet de podologia; substitució de finestres; condicionament dels sòcols de les habitacions; sanejament del departament de clínica; sistema d'alarma antiincendis; mobiliari del gabinet de podologia; i el material clínic.

Estes mesures tant d'ampliar el personal com de la reforma i el condicionament del centre millorarà substancialment l'atenció a les persones residents, però és obvi que totes les nostres infraestructures abandonades durant anys dels antics governs necessiten millores i necessiten més ràtios i més personal.

Efectivament, necessitem ampliar eixa legislació i en això estem treballant en el nou decret d'acreditació. I tant de bo també a nivell nacional es milloraren les ràtios quant als recursos de dependència, a la qual cosa jo els convide a vostés, que són els que donen suport al govern de Rajoy, que a Espanya es faça també una legislació protectora de la dependència i que, per cert, aquests 400 milions d'euros que vostés pactaren amb el PP que havien de vindre per a dependència i que encara no hem vist un duro, a vore si vostés s'espavilen i vénen els diners per a la dependència. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyoria.

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, finalitzat la sessió de control de preguntes al Consell, anem a passar ara a les interpel·lacions. Tenim tres interpel·lacions. La primera la que formula l'il·lustre diputat José Ramón Calpe, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorable consellera d'Agricultura, Medi Ambient i Canvi Climàtic, sobre un tema, ara que estem quasi en Falles, sobre les cremes, però no de les Falles sinó les cremes agrícoles. (*Se sent una veu que diu: «Les de Borriana.»*) Les falles de Borriana, sí, senyor. Bé, crec que estes xicotetes bromes ajuden (*rient*) un poc.

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general de la conselleria en matèria de cremes, que formula el diputat senyor José Ramón Calpe Saera (GP Popular) (RE número 94.680, BOC número 255)

El senyor Calpe Saera:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyor Calpe, té vosté la paraula.

El senyor Calpe Saera:

Moltes gràcies.

Però, en fi, ja que ho ha dit el president, els convide a tots a visitar Borriana amb motiu de les falles, seran benvinguts i gaudiran –crec– de la nostra festa com ens agrada que ho facen tots els que ens visiten.

Bé, hui mateix hem parlat de residus en esta sessió, i de vegades es parla en estes Corts de residus, però poques

vegades parlem dels residus –per no dir quasi mai– que produïx l'activitat agrícola, i produïx residus com a conseqüència de diverses vessants d'eixa activitat, bé siga la poda, bé siga la sega o la batuda en el cas de la palla de l'arròs, que són activitats essencials perquè la nostra agricultura funcione bé.

Un professor seu, senyora consellera, el professor Manuel Agustí, doncs procura difondre entre tots els seus paisans la importància, és d'Almassora –el senyor Casanova somriu–, entre tots els seus paisans la importància de podar i com això ajuda que les nostres explotacions funcionen millor.

Bé, també n'hi ha altres residus, sobretot com a conseqüència de l'arrancada d'arbres que malauradament en estos anys en què tants camps s'han abandonat doncs és un residu que es produïx amb freqüència.

I fins ara un destí normal que hem donat a tots eixos residus ha estat la seua crema, i continua sent encara el destí normal. Naturalment, esta és una activitat que té el seus riscos i que pot col·lidir efectivament amb els interessos de preservar les masses forestals. Per això –i no li negue la competència– és important regular totes les cremes i això s'ha estat fent darrerament. Però, ahí n'hi ha una sèrie de qüestions sobre les que vullguera arrelar una miqueta.

Per exemple, recentment, al mes de gener, a primers d'any, es va prohibir de manera general la crema. Es tractava, efectivament, que no n'hi haguera incendis forestals perquè darrerament, inclús en una època en què no cabia esperar-los, com era en les festes de Nadal, doncs va haver-hi incendis notables; però, clar, això va alçar les protestes d'agrupacions de llauradors perquè, precisament, sobretot en la zona citrícola en què les varietats primerenques o no massa tardanes han estat collides ja i l'arbre està en repòs doncs és el moment adequat de podar, i no poder cremar la poda suposa anar emmagatzemant-la en els mateixos horts i –com deia la meua companya Elisa Díaz criticant eixa ordre–, inclús, creant el risc de produir un polvorí que podria suposar que fóra pitjor el remei que la malaltia.

Finalment, la prohibició es va alçar el dia 31 de gener encara que amb certes cauteles, que jo no li negue que s'han de prendre; per exemple, sols es podrà cremar si el risc de preemergència és l'1 però no si és el 2, tenim la limitació general que ja estava establerta als 500 metres. Però ens crida l'atenció, per exemple, que n'hi ha comunitats autònomes, com la nostra veïna de Murcia, que tenen un procediment més àgil, i per exemple tenen una autorització general, no cal demanar l'autorització individualitzada, en compte de 500 metres són 400 metres, que no és que siga una diferència notable però que pot ser una diferència acusada en molts casos.

Però, pel que fa la palla de l'arròs no cal que li diga tot el que ha sigut la tardor, el final de l'estiu des que va arribar, precisament, el moment de la sega i de la batuda.

Vostés van anunciar un propòsit que pareixia molt lloable, que és acabar eliminant en un termini d'anys, el més breu possible, la crema. Però mentrestant s'ha hagut de cremar, i vostés han tingut reunions amb els llauradors, n'hi ha hagut diferències de criteris, i inclús n'hi ha hagut molt de malestar per part dels llauradors, sobretot pel dogmatisme que ha

presidit alguns actuacions, inclús per part de l'alcalde de València quan els va acusar d'estar contaminant la ciutat i ells indignats van respondre exigint-li que es disculpara, o ja no cal parlar del dogmatisme del senyor Álvaro, que jo suppose que ara que ja no el té prop de casa doncs podrà tindre més conciliació de les diferents tendències de la conselleria i podran, per tant, tindre una línia més clara d'actuació. Però, continua havent-hi un repte en tot açò.

Bé, jo crec que no sols hem de procurar una regulació adient de les cremes, en eixe sentit no sé si es poden introduir canvis, i en eixe sentit aniria la interpel·lació com per exemple la flexibilització que té la normativa murciana, sinó que sobretot el que cal és buscar alternatives sobre les que vostés també algunes vegades han fet discursos. Naturalment, alternatives les trobem si llegim *Cañas y Barro* quan la palla de l'arròs es gastava de fons de les barques de l'Albufera per a no patir tant de fred, però naturalment no és això el que ara podem aspirar a tindre.

Per exemple, en la comissió en què hem estat estudiant la situació del sector ramader, n'hi ha hagut algun ramader que ha parlat de la possibilitat d'utilitzar la palla de l'arròs com aliment dels animals; també –ho ha dit vosté alguna vegada–, doncs es poden aprofitar els residus vegetals per a coixinet del sòl; inclús vostés van presentar una experiència en Gàtova, que va eixir en els mitjans de comunicació; també, van presentar un conveni que van firmar amb l'Ajuntament de València i Mercavalencia.

Però, clar, vostés van fer les presentacions, i a hores d'ara el conveni inclús té vençut el seu termini de vigència. ¿Quins resultats han donat? Perquè, clar, és que vostés la política de pose la tenen molt clara; fem la presentació, anem a Gàtova, firmem el conveni però, després d'això, ¿quins resultats? D'això ja no han informat, probablement perquè s'han limitat simplement a eixe acte inicial de poder fer la foto, de poder fer el discurs, però poca cosa més.

També, una altra alternativa de la qual també parlem, no de tant en tant, però parlem, és la de la valorització energètica dels residus, utilitzar-los com a biomassa. I vosté que és una *apòstola* de l'economia circular –hui mateix l'ha citada en el torn de preguntes–, doncs, de veritat podria apostar per això.

Però, estan fent alguna cosa en eixe camp? Jo sé que és complicat. I sé que és complicat i que cal coordinar els ajuntaments, que potser caldria demanar la col·laboració de l'Institut Valencià per la Competitivitat Empresarial, de l'Ivace, perquè és qui ara té assumides les competències de l'antiga agència d'energia, de l'antiga Agència Valenciana d'Energia. Per ahí es podria fer alguna cosa.

Però, en eixe sentit, al final li plantege la interpel·lació. El que volguera és que ens donara alguna resposta: primer, si d'alguna manera es pot flexibilitzar la regulació de les cremes i, en segon lloc, en què estan treballant per a trobar una alternativa a les cremes. Què s'està fent, si efectivament s'està buscant la manera de produir biomassa, si efectivament s'està aprofitant per a l'encoixinat del sòl i per a la reforestació.

Si efectivament n'hi ha o no n'hi ha alguna experiència o alguna línia d'actuació que pugui aprofitar-la per a aliment dels ramats o si n'hi ha alguna altra cosa que a mi no se m'ha

ocorregut i potser a vostés sí que se'ls ha ocorregut i que seria convenient que ens explicara.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Calpe, per la seua interpel·lació.

Li contestarà, respondrà a la interpel·lació la consellera d'Agricultura i medi ambient. Li donem la paraula.

Quan vosté vullga, consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Buenas tardes.

Muchas gracias.

Muchas gracias, señor Calpe, por su pregunta, desde luego interesante.

Lo primero es aclarar que, efectivamente, no existe una política general en materia de quemas, sino que existe una política general en materia de prevención de incendios forestales que es donde se englobarían todo tipo de actuaciones por las que usted pregunta. Son actuaciones y medidas que les he explicado en varias ocasiones pero que, en cualquier caso, dada la importancia que la prevención de incendios tiene para nuestro territorio, es siempre una buena ocasión venir aquí para explicárselo.

Como saben todos muy bien, dentro de los factores de peligro de incendio están especialmente la sequía, la falta de lluvias, las altas temperaturas. Y además siempre hay que tener en cuenta la vulnerabilidad intrínseca del bosque mediterráneo, una vulnerabilidad que se acrecienta por el cambio climático.

Está constatado, además, que la mayor parte de los incendios son causados por el ser humano. En 2016 más del 70% – comprobado – de los incendios en la Comunidad Valenciana tuvieron un origen en las personas y en 2017 más del 65%. Ya sea por descuidos, por negligencias o, en el peor de los casos, por intencionalidad.

Por eso una línea fundamental en nuestra política de prevención de incendios es, por un lado, la mayor concienciación y, por otro, reducir los factores de riesgo de esas actuaciones humanas, es decir, atajar de raíz aquellas causas de incendio que se podrían haber evitado. Y entre ellas en particular, desde luego, los casos de quema de restos vegetales que quedan tras las faenas agrícolas y forestales. Por cierto, un saludo a mi profesor Manuel Agustí.

Sí, las quemas agrícolas están sujetas a regulación, es un riesgo constatado, dada la posibilidad de que se pierda el control del fuego y llegue a incendiar superficies cercanas, además del riesgo que tiene para los trabajadores, para las personas y para los trabajadores sean agrarios o forestales.

De acuerdo con la legislación básica estatal –Ley de montes– las comunidades autónomas han de regular en montes y áreas colindantes el ejercicio de todas las actividades que puedan dar lugar a un incendio. Es decir, que nos toca ordenar y planificar para impedir, en la medida de lo posible, que se ocasionen incendios.

Es preciso admitir que el uso del fuego como práctica cultural y arraigada en la agricultura, puede ser cuestionada, es cuestionada desde el punto de vista de la prevención de incendios, también desde el punto de vista de la calidad del aire. No debemos olvidar que también tiene un impacto claro comprobado, entre otras cosas, por un estudio que estamos trabajando por un proyecto con el CEAM del ozono troposférico.

Pero es cierto, hay que admitir que sigue siendo necesario hoy por hoy permitir hasta cierto grado las quemas agrícolas, porque no hay suficientes medios disponibles al alcance de todos los agricultores que, además, sea de una forma viable técnica y económicamente.

En cualquier caso, lo que estamos haciendo es mejorar la regulación y ordenación de las quemas agrícolas y forestales en las siguientes líneas. En primer lugar, un mayor control y seguridad en la gestión de las quemas. Por eso, entre otras cosas, introdujimos en el servicio de vigilancia un camión autobomba en 2017 que puede acompañar cuando hay quemas agrícolas, para que sean más seguras –como decía– primero para el agricultor. Y también esta primavera vamos a comenzar una campaña específica en formación, sensibilización y divulgación en el sector.

También estamos trabajando para mejorar la coordinación, homogeneizar criterios entre zonas, tiempos y técnicas de quema. Ahí con la colaboración, por supuesto, de las administraciones locales y también de las organizaciones agrarias y cooperativas. Todo ello lo estamos recogiendo en una nueva norma de regulación de quemas agrícolas que está actualmente en redacción y que próximamente ha de pasarse a la mesa forestal.

También, como saben sus señorías, establecimos nuevos periodos de prohibición de quemas a menos de 500 metros de zona forestal, adelantando en los últimos veranos la fecha de inicio al 1 de junio y alargando hasta el 16 de octubre, dadas las altas temperaturas y el efecto de la sequía. Es cierto que esas limitaciones las tuvimos que aplicar este pasado enero, dadas las circunstancias extraordinarias de temperatura y de viento de poniente. Luego las rebajamos a finales de enero, como usted bien sabe.

También vamos a modificar el procedimiento de autorización de quemas para simplificar y reducir la burocracia. Y también habilitar un procedimiento digital entre otros medios, por ejemplo, por el teléfono móvil, y un registro informático de solicitudes. Por último, pero no menos importante, hemos puesto a disposición del sector una batería de medidas y alternativas para que cada vez sea menos necesario recurrir a las quemas.

Como novedad, este año vamos a poner en marcha un servicio de trituración de restos agrícolas en el ámbito de los parques naturales para parcelas situadas a menos de 500 metros de suelo forestal, en áreas de especial riesgo, y que

está organizado dentro del marco del servicio de vigilancia preventiva de incendios forestales. Estará operativo en la próxima temporada de podas, después del verano.

También, en el programa de desarrollo rural incluimos una ayuda a proyectos piloto para el desarrollo de nuevos productos, técnicas, procesos y tecnología, con 500.000 euros, duplicando su presupuesto. Y se trata de fomentar alternativas innovadoras en gestión de restos agrícolas sin uso del fuego que, además, potencien la colaboración entre los actores del territorio: ayuntamientos, empresas agrícolas o forestales, cooperativas, etcétera. La orden de base ya ha sido publicada el pasado 9 de febrero y la convocatoria se publicará en breve.

También es preciso recordar la línea de ayudas del Ivace, de la *conselleria* de economía. En 2017, por ejemplo, se concedieron ayudas a 23 proyectos de empresas y entidades para calderas de biomasa, equipos de tratamiento en campo y plantas de fabricación de pélets y astillas por casi un millón de euros. Y a los particulares que llevaron a cabo también este tipo de proyecto se les ha ofrecido la opción de aplicar una deducción del 20% en el tramo autonómico de IRPF.

Para 2018 el Ivace también tiene abierta una línea de ayudas por el 45% del coste de proyecto que utilicen fuentes de energía renovables. Y en el caso específico del caso de la biomasa, además, con una atención o con una discriminación positiva en el sentido para las pimes que son muchas y también con un presupuesto estimado de alrededor de un millón de euros para biomasa.

En cuanto a la paja del arroz, si me lo permite le extenderé la información en el turno de réplica, porque no me da tiempo en el minuto que me queda. Pero así le puedo explicar tanto el contexto, la propuesta y las alternativas, las actuaciones que hemos venido haciendo.

Porque, en resumen, sí nos preocupamos por el territorio, por nuestros bosques. Pero, sobre todo, por las personas que lo habitan, las personas que viven de la tierra, de la actividad agraria o forestal, por las personas que respiran, que respiramos el aire. Y que tenemos que recordar que las quemadas agrícolas también tienen un efecto claro en la calidad del aire que respiramos.

Nos preocupamos por preservar toda esa riqueza natural para las generaciones futuras, planificando las quemadas agrícolas dentro de la política general de prevención de incendios, a la vez que potenciamos métodos alternativos y que facilitamos su sustitución. Estamos trabajando para dar soluciones sostenibles y de futuro.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, consellera.

En el torn de réplica té la paraula el senyor Calpe. (*Veus*)

El senyor Calpe Saera:

Moltes gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora consellera, encara que he de lamentar una miqueta la seua astúcia parlamentària de deixar de contestar algunes coses per a la següent intervenció quan ja no podré jo tornar a intervindre.

Però en fi. En qualsevol cas, li he de dir que en general m'agrada tot el que ha dit i tot el que ha anat anunciant. Però mire, en la primera intervenció li he recordat que vostés van firmar un conveni amb l'Ajuntament de València, amb Mercavalencia o que se'n van anar a Gàtova i van fer una foto. Van fer un anunci. Però sobre els resultats d'això no sabem res.

De la mateixa manera que quan vostés estaven en un període de tensions amb els arrossers de l'Albufera i en el problema de la crema, vosté o el secretari autonòmic –no recorde– van anunciar que anaven a instal·lar allí dos superfícies o dos contenidors d'apilament de material. No sabem si s'han instal·lat, tampoc quins resultats han donat.

El que volguérem és que tots estos anuncis que ha fet ara, doncs, no tingueren el mateix efecte, que siguen hui un anunci però que després no tinguen una realitat. No sé, vosté ha anunciat una modificació de la norma de les cremes, una possibilitat d'agilitar-la que cal. A més caldria resoldre un problema –que espere que el tinguen en compte, perquè estos dies ha passat– que és que pot autoritzar-se una crema individualment a qui l'ha sol·licitat, però que després, pel canvi de la situació de preemergència, no puga cremar.

De vegades hem d'entendre també quin és el prototipus de persona que tenim al camp. Doncs no és una persona que estiga *al loro* de les informacions meteorològiques o de com canvien els sistemes de preemergències. I de vegades tenint una autorització s'ha quedat sorprés que arribaren els agents del Seprona complint també la seua obligació i alçant la corresponent acta per a la corresponent denúncia.

I demane que tot açò s'estudie i s'aborde en esta nova regulació. Però, sobretot, que flexibilitze. Naturalment garantint que els boscos, la massa forestal no va a córrer perill, però tampoc complicant massa les coses als llauradors.

Perquè, en definitiva, tenim la impressió que la responsabilitat de la prevenció d'incendis l'estan fent recaure en els llauradors. Que, naturalment, tenen la seua part de responsabilitat, però creiem que la conselleria deuria ser també molt més activa en l'execució del pressupost. L'estat d'execució de l'exercici passat ha estat molt pobre, un 44% i en inversions més pobre encara, un 15%. Són les dades que publica la pàgina web de la conselleria d'hisenda. Això ja és una altra cosa que nosaltres no podem canviar. És el que ens arribar per la informació que el Consell dóna.

I enguany, doncs, no sabem quin estat d'execució tindrà, però estem en una època que deuria estar executant-se i treballant-se molt, perquè és un tòpic recordar ací que els incendis s'apaguen en hivern, però l'hivern està a punt d'acabar i per tant deuria haver estat ja molt avançat tot l'estat d'execució.

Ens agrada també que l'Ivace estiga apostant per la biomassa, perquè em fan saber els companys que en altres legislatures Compromís això no ho tenia tan clar, que s'haguera d'apostar

per la biomassa. I bé, creem que eixa és una eixida en totes les dificultats que sabem que hi ha per a donar-li valor i, dins de la cadena de valoració, saber eixa anella que suposaria el transport o la crema qui va a suportar-la, perquè eixe probablement és el tema fonamental.

Però, en qualsevol cas, esperem que prompte isquen estes normatives. Però nosaltres, per si de cas, presentarem l'oportuna ocasió per a estimular-los que, efectivament, no s'adormen en esta qüestió i que no acabe pillant-nos la crema i donant-nos una sufocació.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor Calpe.

Honorable consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Bueno, muchas gracias.

Vamos a ver, la cuestión, ya no es una técnica parlamentaria, es que si usted hace una pregunta tan genérica como la política general de la *conselleria* en materia de quemas, pues yo tengo que hablar de la política general de la *conselleria* en materia de quemas dentro de la política de prevención de incendios forestales que, como usted ha visto, era un panorama muy amplio de todo lo que estamos haciendo, que es mucho, escuchando al sector, escuchando a las organizaciones agrarias, a las cooperativas, a los ayuntamientos, porque es como se tienen que hacer las cosas.

Y ahora, en esta segunda parte, pues sí que en este tiempo ya le extiendo toda la explicación sobre la *palla de l'arròs*.

Primero. Es muy importante recordar el contexto. Resulta que cuando llegamos habían pasado alrededor de ocho o diez años en los que se prohibía literalmente la quema de la paja del arroz. Es decir, ustedes no escucharon nunca entonces al sector agrario, porque lo estaban demandando. Pero es que además nos pasaba una cosa, que llegamos y nos encontramos con unos problemas gravísimos de presencia de una mala hierba, de la *Leersia*, y unos problemas gravísimos de pudrición de materia orgánica en el agua de la Albufera que rebajaba muchísimo la calidad del agua de un parque natural como la Albufera, y eso porque ustedes nunca se preocuparon de escuchar a los agricultores, de escuchar a las organizaciones ecologistas, de escuchar a los ayuntamientos que son los perjudicados por todo esto. (Aplaudiments)

Nuestra propuesta muy clara desde el principio: solucionar esos graves problemas de sanidad vegetal y de calidad del agua del Parque Natural de la Albufera. ¿Cómo? Reduciendo progresivamente, anualmente, la superficie que se toleraba quemar; haciéndolo además con un calendario pactado con el sector agrario, con un calendario en el que los distintos ayuntamientos y representantes, los *consells agraris* de cada ayuntamiento pactaban y se organizaban para ir haciendo las

quemas en distintas fechas. Y, segundo, incrementando las alternativas que se dan a los agricultores.

Y sí, hay un problema muy complicado de resolver con la paja del arroz, de coste y de logística de la retirada de la paja. Pero, a pesar de eso, estamos hablando con todos los expertos, de nuevo con el sector y con todos aquellos que pueden ofrecer soluciones, y que se ofrecen. Porque este año, por ejemplo, sí que hemos conseguido que 3.000 toneladas, que es una cantidad muy importante de paja del arroz, se han retirado. ¿Cómo? Con el convenio con el Ayuntamiento de Valencia, con Mercavalencia, que por supuesto continua, lo vamos a extender porque ha funcionado bien y si podemos se ampliará más. Haciendo compostaje con lodos de depuradora. Compostaje con residuos sólidos urbanos. Compostaje también con otros materiales en pruebas experimentales.

Hemos hablado con ganaderos. La paja del arroz, más que para alimento del ganado, se utiliza como cama del ganado. Ahí hay experiencias también y alrededor, entre doscientas, trescientas toneladas se han cedido a los ganaderos.

Proyectos experimentales con la universidad. En Gátova, por favor, me parece una irresponsabilidad que diga usted que nos dedicamos a dar discursos de escaparate. Ustedes son los expertos y fueron los expertos en los escaparates. (Aplaudiments) Hemos ido a Gátova a hacer un proyecto experimental único, con un respaldo científico, que se llama *mulching*, y se lo explico, que es para recuperar el suelo después de los incendios con paja del arroz. Y eso lo hemos hecho nosotros. Y no era una fotografía, era una experiencia con voluntarios y con un respaldo científico para recuperar el suelo después de los incendios.

Todo eso lo estamos haciendo, no hay una solución única. Lo sabemos, ustedes lo saben. No hay una solución sencilla, se tiene que hacer poco a poco y se tiene que hacer ofreciendo alternativas a los agricultores, pero sí reduciendo progresivamente la quema de la paja del arroz en la Albufera.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació a la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general del Consell en matèria de protocols d'educació i de sanitat de les xiquetes, els xiquets i els adolescents tutelats, acollits i adoptats a la Comunitat Valenciana, que formula la diputada senyora Fabiola Meco Tébar (GP Podemos-Podem) (RE número 89.824, BOC número 246)

El senyor vicepresident segon:

Bé, passem, senyories, a continuació a la interpel·lació a la honorable vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat